

Forfatter: Hostrup, C.

Titel: Udrag fra GJENBOERNE

Citation: Hostrup, C.: "Komedier og Digte", i Hostrup, C.: *Komedier og Digte*, udg. af Aage Marcus ; Overbibliotekar, Dr. phil. H. Topsøe-Jensen , 1954, s. 47. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hostrup01-shoot-idm140699401408752.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Komedier og Digte

SKOMAGER.

Jo ser De! Andersen blev kjed af al den Besvær, han havde med at holde mig fast, og saa lod han mig løbe. Men - ach Gott! saa kom det allergrusommeligste.

De store Poeter, de kan saa gaa -
hvad man for Resten paa dem vil klage,
48 lidt Humanitet har de dog tilbage, -
men Gott bevare enhver for de smaa!
De føler ej mindste Barmhjertighed,
de kjender ej Dyd, men kun Dydens Navne,
og strax de faldt som glubende Ravne
over mig ulykkelige Due ned.
Da Andersen slap mig - o, hvor det letted!
men Tuborg er værre, det kan De tro,
og alt hvad jeg stred, og alt hvad jeg sprætted,
saa slap jeg dog ikke ud af hans Klo.
Han passer immer paa som en Smed,
for ham maa altid jeg staa paa Pinde,
naar han gaar ud, saa ta'r han mig med
eller lukker mig først forsigtig inde.
Der maa jeg da sidde i Fængselsnat,
mens højt efter Frihed min Længsel flyver;
men Timen, jeg vented, er kommen brat,
nu ser jeg min Frelse, nu har jeg den fat!

- De maa spytte mig i Ansigtet, om jeg lyver.